

BALÁZS FERENC A PÉLDAMUTATÓ, IGAZ EMBER

Fiatalon, 36 éves korában, életének teljességében halt meg 1937 május 22-én. Halálát tüdőbaj okozta.

Mint Cheia-i unitárius lelkész rövid életének utolsó hat esztendejét, éjjel napallá téve, szüntelen alkotó munkában töltötte. Az alig 400 lelket számláló egyházközség vezetője, híveinek minden tekintetben lelki vezetője volt. Gazdag és sokoldalú tudását, tapasztalatait, amit itthon és utazásai közben külföldön szerzett, híveinek szentelte.

Balázs Ferenc meglegedett ember volt. Nem akarta magát feltornászni semmiféle magasabb, vagy jövedelmezőbb állásba. Nem vágyott el Cheia-ról. Megszerette ezt a falut és népét, itt akart élni és valóra váltani elgondolásait. Jó ember volt, egyformán állott mindenkinek rendelkezésére. Mindenkihez volt egy-egy jó szava és bátorító mosolya. Türelmes volt mindenkivel, és meghallgatott mindenkit. Józan életű volt. Nem ivott, nem dohányzott, de énekelni, hangulatot teremteni nagyszerűen tudott. Néha, amikor jó hangulatban volt, felment a templom új orgonájához és kellemes, mély érzésű hangjával feledhetetlen perceket szerzett hallgatóinak és magának.

Igaz ember volt, nem csalt, nem hazudott, nem akart senkit félrevezetni, becsapni. Nem kért senkitől semmit, de ő viszont sokszor és könnyelműen mindenkinek adott gondolkozás nélkül. Pénzét, lovát, szekerét, házi és gazdasági felszereléseit, könyvtárát hívei ingyen használták. Soha semmiféle kérészt vissza nem utasított, meg nem tagadott senkitől.

Nem tartott ellenségének senkit, de neki viszont éppen elég akadt, különösen Cheia-n kívül, kiknek nem tetszett működése, jóra irányuló szüntelen törekvése. Sokan félték tőle, veszedelmes ellenfél volt azok számára, kiknél szerényebb, jobb és nagyobb tudású volt.

Bátor ember volt, aki nem félt senkitől és semmitől. Tiszta volt élete, mint a forrás vize. És boldog volt, mert mindenkit egyformán szerethetett és érdem szerint becsült.

Ilyen embernek ismertem Balázs Ferencet, akit életében sokszor akartunk követni, de nem tudtuk, és akitől ma is sokat tanulhatunk.

ZSIGMOND FERENC

Részlet Zsigmond Ferenc volt Cheia-i tanító, „Balázs Ferenc munkatársa voltam“ c. emlékiratából.

A KÖKÖSI TEMPLOM UJJÁÉPITÉSE

Az újjáépített templom üzenete

1 Kir. 8, 57—58

E templomépítő gyülekezet történelmi jelentőségű ünnepnapján Pál apostolnak a Filippibeli gyülekezethez írt leveléből idézek: „Hálát adok az én Istenemnek minden rólatok való emlékezésemben, mivelhogy résztvettetek az evangélium ügyében az első naptól fogva mindezideig“. E boldog napon hangozhatik-e ennél melegebb, bensőségesebb köszöntés felétek, Kedves Atyámfiai? Hiszen a Szentírásnak ebben a versében egyfelől hálaadás, köszönet és dicsőítés hangzik Istenünk felé az ő végtelen és kifogyhatatlan, életetek minden vonatkozásában újra meg újra megnyilvánult gondviseléséért; másfelől szól az őszinte, örvendező elismerés felétek, e gyülekezet minden egyes tagja felé, akik nehéz körülmények között is mindvégig résztvettetek az evangélium ügyében és egyházunk iránti hithűségetekről, a szent parancsolatok, a jézusi életprogram és az egyház iránti buzgó ragaszkodásotokról, ez áldott hajlék újra — felépítése által tanúbizonyságot tettetek.

A beszédem alapjául választott két bibliai vers abból a mélytartalmú, nemes gondolatokat magábanfoglaló, gyönyörű imádságból való, amelyet a bibliai tudósítás szerint Salamon király az első izraelita templom felszentelési ünnepén, a Jeruzsálemben összegyűlt sokezer hívő ember jelenlétében mondott. Ez az imádság ezeltől mintegy 3000 esztendővel hangzott el, de egyes részei mind a mai napig megtartották időszerűségüket; nemes egyszerűségükkel, bensőséges áhítatukkal ma is megragadnak, fogvatartanak, lenyűgöznek. Mert ennek az akkori időben egyedülálló gazdagsággal és pazar külső fénnel készült szent hajléknak a megépítése az izraelita nép vallásos életének fejlődése szempontjából döntő jelentőségűnek bizonyult. E templom lett a vallásos hit, az Istenben való bizalom, a Törvényhez való hűség erőteljes, külső jelképe.

Kedves Atyámfiai, Testvéreim! Ennek az egyházközségnek dicsőséges története van. Ez a templom, mely egyszerű szépségében is diadalmas fenséggel emelkedik ki, a buzgó szívvel Istenükhöz imádkozó hívő gyülekezeti tagok szent lelki otthona. A többi gyülekezeteinkkel együtt, ennek az egyházközségnek buzgó hívei templomuk köré tömörültek, templomukba menekültek a sokféle ellenség, tatárok, törökök pusztító hadjáratai idején vagy az osztrák önkényuralom keserű időszakában.

És ime, ennek az ősi templomnak a helyén, amely annyi viszontagságot látott, de ugyanakkor annyi tiszta, szent áhítatnak, lelki erőforrásnak és az eszményi, magasrendű világba való felemelkedésnek volt áldott színhelye, a